

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2009

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Nytårsaften er den aften, hvor vi ser tilbage på året der gik og ser frem til det nye år, med hvad det mon vil bringe. Vi er forventningsfulde, men også bekymrede, for vi lever i en verden, hvor alt hvad der sker også kan mærkes her i Danmark og har konsekvenser for vort land og for os hver især. Det kan godt lægge en dæmper på den festglæde vi gerne forbinder med nytårsaften. Krisen ansporer til mådehold efter mange glade år med stigende forbrug, og det at have og kunne beholde et arbejde er ikke længere så selvfølgeligt. Alle vil vi gerne føle at der er brug for os, og at vi hver især kan yde noget i samfundets hverdag.

Det gælder også de unge, der står over for en særlig udfordring i krisetider. Det er blevet sværere at finde et arbejde. Når man endnu ikke har haft mulighed for at vise, hvad man duer til, er det skuffende, at man ikke kan få afløb for al sin energi, og det kan være vanskeligt overhovedet at finde ud af, hvor ens evner ligger, når der ikke er bud efter en.

Ikke desto mindre mangler den danske ungdom ikke livsmod. De unge vil gerne tage fat og gå nye veje. De uddanner sig og dygtiggør sig. De rejser ud og får indtryk med hjem fra fjerne lande i hele verden. Det giver dem en videre horisont, end min generation måske havde, da vi voksede op. Vi må vise de unge, at der er brug for dem. Vi må skabe plads for, at de også kan gøre sig de erfaringer, som skal til for at bringe vort samfund videre.

I de sidste 20 år er udviklingen gået meget hurtigt. Vi er blevet vænnet til, at alt blev bedre og bedre dag for dag. Nu står vi i en økonomisk krise, der er verdensomspændende. Den bliver vi næppe af med lige med det samme; men krisen kan være en spore til at overveje, hvordan vi lever vort liv. Måske er det slet ikke så usundt at sætte tempoet lidt ned, at give sig tid til at nyde øjeblikket, finde tid til at være sammen med sine nærmeste, mærke efter hvordan de har det, og hvordan det går også for andre, som ikke står os så nær.

For mange er det at blive ældre vanskeligt at affinde sig med. Som barn har man travlt med at blive voksen, som voksen vil man gerne blive ved med at føle sig ung; ja det er nærmest et krav at holde sig ikke blot ungdommelig, men ung i ti, tyve år længere, end man egentlig er det. Vores tid er blevet ungdomsfikseret. Det er både godt og skidt.

Vi beundrer dem, der holder sig unge hele livet, vi gør det næsten til en dyd i sig selv, som om årene ingen spor må sætte sig, den dyrt vundne erfaring ikke må komme til udtryk. Det er måske noget af det, som er med til at gøre vores - i øvrigt spændende nutid - så forjaget.

Erfaring er en værdifuld bagage, som også de unge skal kunne glæde sig over og glæde sig til. Den der ikke længere er ung af år, skal også have plads, og de der tidligt mærker alderens forandringer sætte ind, må vi ikke tabe i den store og glade ungdomsdyrkelse.

Samtidig er det dejligt stadig at kunne det ene og overkomme det andet, men det kan også være tilfredsstillende at sætte sig roligt ned og vide, at der er mindre at jage efter, og at det perfekte ikke altid er så vigtigt.

Igennem det meste af det forgangne år har vi set frem til COP15, det store Klimatopmøde i København i december. Forventningerne har været store og ambitionerne ligeså. Det gjaldt dels de praktiske forhold: hvordan vi skulle klare at have så mange og prominente delegationer på besøg, og hvordan det hele skulle tilrettelægges, dels hvordan det ville forløbe, og hvilke resultater det ville føre til.

I tolv hektiske decemberdage kunne vi følge konferencens forløb. Vi så, hvordan man fra hele verden kunne sidde sammen og tale sammen her i København, og konstatere at skønt alle var på det rene med emnets alvor, var der dog ingen garanti for, at man kunne nå til indbyrdes forståelse endsige til et entydigt resultat. Men vi vil også huske billeder af ledende mænd og kvinder fra hele verden i arbejdstøjet, og vi fik et klart indtryk af de vanskeligheder, der mødte dem og de anstrængelser, de gjorde sig for alligevel at finde sammen. Alt lykkedes vel ikke, men et grundlag blev lagt, og arbejdet vil fortsætte i det nye år.

Klimatopmødet i København var kulminationen på et langt og travlt forarbejde. Mange har bidraget på forskellig vis. Diplomater og andre embedsmænd har arbejdet nøgternt og engageret på at lægge alt til rette. Dygtige medarbejdere på alle niveauer har bestræbt sig på, at alt kunne glide så godt som muligt for de

tusindtallige tilrejsende. Politiet har haft den vanskelige opgave at sørge for sikkerhed og orden omkring mødet, og har løst den ansvarsbevidst og på bedste vis.

Endelig har Københavnerne taget imod de mange gæster fra hele verden med venlighed, og har med godt humør båret over med de daglige indgreb i deres juleforberedelser.

Her i aften vil jeg gerne takke alle, der i stort som småt har bidraget til, at vi i Danmark har kunnet gennemføre det ærefulde hverv at være værter for Klimatopmødet.

I år har Danmark fået en ny flagdag, den 5. september. På den dag hejser vi Dannebrog til ære for den indsats vore udsendte har ydet og til stadighed yder rundt omkring i verden. Vi samler vore tanker om deres gerning, og om den offervilje, de har udvist, og vi mindes dem, som har betalt den højeste pris. Den dag i året vil fra nu af kunne samle os i taknemmelighed og eftertanke.

Netop nu går mine tanker til alle vore udsendte og i særlig grad til vore soldater i Afghanistan. Kronprinsessen har netop besøgt dem og mødet med de danske soldater og vore allierede gjorde dybt indtryk på hende. Hendes beretninger om

sine oplevelser er med til at gøre deres hverdag nærværende også for mig. Den opgave de har er ikke let, men de udfører den med beslutsomhed og dygtighed, og de udviser et mod, som vi må beundre. De skal vide, at de og deres pårørende ofte er i mine tanker, og at deres tab berører mig dybt. Sammen med Prinsgemalen og Kronprinsparret sender jeg dem alle mine varmeste hilsener og gode ønsker for det nye år.

Også herhjemme i Danmark gør mange kvinder og mænd et stort arbejde for vores sikkerhed og tryghed. Min nytårshilsen går til alle inden for forsvaret, beredskabet, politiet og sundhedsvæsenet med tak for, at de holder hovedet koldt og hjertet varmt både i hverdagen og i krisituationer. Det nyder vi alle godt af.

I år kunne Grønland fejre indførelsen af den nye selvstyreordning. Det var en stor oplevelse for Prinsgemalen og mig og for Kronprinsparret at være til stede på nationaldagen den 21. juni. Vi fik et stærkt indtryk af den glæde og stolthed, der præger det grønlandske folk, og den vilje til at tage fat på fremtidens opgaver, som kom så stærkt til udtryk i disse dage. Vi vil gerne takke for den varme modtagelse vi fik og ønske alt godt fremover for Grønland og det grønlandske folk. Jeg sender dem alle mine varmeste nytårsønsker.

Mine nytårsønsker går i aften også til Færøerne. Jeg håber sammen med Prinsgemalen til sommer atter at kunne besøge øerne. Gensynet med Færøerne og det færøske folk er altid noget jeg ser frem til med glæde.

Hvert år når jeg sender mine nytårshilsener går mine tanker også til de danske i

Sydslesvig. De har boet og levet på den samme egn i mange, mange generationer. Der har de hjemme, de er loyale og respekterede borgere i landet, men samtidig er de trofaste mod Danmark. Dem vil vi ikke glemme, dem sender jeg mine varme ønsker om et godt nyt år.

Over hele kloden finder man danskere, der har bosat sig eller opholder sig for kortere eller længere tid. Nogle er udsendte, mange har valgt at lægge deres livsgerning under andre himmelstrøg, men alle vil de nok på en nytårsaften lade tankerne gå til Danmark og til deres kære derhjemme. Jeg ønsker dem hver især et godt nytår.

Når jeg ser tilbage på hvad det år, som nu næsten er omme, har betydet for mig og min familie må jeg først og fremmest tænke på den store glæde, det var for Prinsgemalen og mig igen at blive bedsteforældre. Sammen med Prins Joachim og Prinsesse Marie vil vi gerne takke for den hjertevarme medleven ved lille Prins Henriks fødsel i maj og ved dåben i sommer. Det varmer, ligesom også Prinsgemalen er rørt over al den venlighed, der kom til udtryk ved hans 75-års fødselsdag. At se sin familie vokse og trives er en stor glæde for ham som for mig. Under vort besøg i Vietnam i november har han yderligere kunnet glæde sig over at vise både mig og Kronprinsparret det land, hvor han oplevede sine tidligste år, og hvor han tilbragte noget af sin ungdom. Det var som om en ring blev sluttet.

Nu er det gamle år næsten forbi. Når rådhusklokkerne falder i slag er 2009 ude

og vi skriver 2010. Et nyt år, et nyt årti, hvad vil det bringe ? Gid vi kunne gå ubekymrede ind i det nye år; men sådan vil det være for de færreste.

Dog skal vi ikke lade os kue af bekymringer. Der vil altid være nye udfordringer og nye muligheder for unge som gamle.

Lad os sammen tage udfordringerne op og udnytte de muligheder, som viser sig. Det skal være mine nytårsønsker i aften.

Gud give os alle et glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2009>